

DE SAMVIRKENDE FAGFORBUND I DANMARK.

København K., den 10. September 1925.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Skrivelse af 8. f. M. har det høje Ministerium anmodet De samvirkende Fagforbund om en Udtalelse med Hensyn til deres Syn paa Valutaspørgsmaalet, derunder saavel Virkningerne af den i den senere Tid indtraadte Stigning i Kronekursen samt Spørgsmaalet om en Fastlægning af vor Valutapolitik's videre Udvikling og Endemaal samt om, hvorledes Vanskelighederne ved Kronens endelige Fæstnelse bedst vil kunne afbødes.

Saaledes foranlediget skal vi tillade os at anføre følgende:

Det er udenfor al Tvivl, at den i de sidste Maaneder skete stærke Stigning i den danske Krone har været til stor Skade for den producerende Del af vort Samfund, ikke mindst for Arbejderklassen — og da særlig indenfor Haandværk og Industri.

Dette markeres bl. a. ved det officielle Tal paa anmeldte arbejdsløse, der i de sidste 3 Maaneder, under den bedste Arbejdsperiode, gennemsnitlig har været 25 000 og nu er over 27 000.

Denne store Arbejdsløshed kræver ogsaa store ekstra Ydelser af de Arbejdende. Og Forholdet er saa meget mere føleligt, som Stigningen i Kronen ikke er efterfulgt af en tilsvarende Nedgang i Detailpriserne, hvad der i nogen Grad vilde have mildnet den med den store Arbejdsløshed følgende Nødstilstand i Arbejderklassen.

Vi maa fastslaa, at Aarsagerne til den økonomiske Depression ikke kan ligge i Arbejderklassens Lønforhold, idet vi erindrer om, at Arbejderklassen f. Eks. først i *Juni Maaned* — for Jernindustrien endda først i August — fik Løndækning for Vareprisstigninger, der strakte sig tilbage til *Juli Maaned f.A.*, medens et eventuelt indtrædende Nedslag i Detailpriserne allerede om faa Maaneder — i Februar n. A. — vil føre tilsvarende Lønnedsættelser med sig i Henhold til de løbende Lønoverenskomster.

Som en af Aarsagerne til den nuværende Tilstand maa vi pege paa den meget høje Diskonto, Nationalbanken har holdt, og den yderst strenge Kreditindskrænkningspolitik, den paa anden Maade har ført, der ikke alene har været rettet imod den usunde Spekulation, men ogsaa i høj Grad har virket hemmende for det sunde Erhvervsliv.

Arbejderklassen har ingen Interesse i, at Kronen daler, den har i og for sig heller ingen Interesse i, at den stiger, men kan man ikke enes om at fastlægge den, mener vi det heldigst, da Kronen nu har naaet en Guldverdi af ca. 93 Øre, at den hurtigst burde bringes op i Pari, dersom den da ved Guldindløselighed eller paa anden Maade kunde *fastholdes* der.